

BLIŻNIAK (2) *sb m*

a *pochylone*.

sg N bliźniak (1). ◇ pl N bliźniakowie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Bliźnię, jedno z dwojga dzieci urodzonych podczas jednego porodu; alter geminis, bignus, opiscus, vopiscus Cn (2) : Castor et pollux, Dwa bracia bliźniakowie/ albo bliźnięta. Mącz 40c; A Tomasz ieden ze dwunaście/ ktorego zowią Didymus, (marg) Didymus, blizniak. (-) nie był z nimi kiedy przyzedł lefus. WujNT Ioann 20/24.

Cf BLIZNEK, BLIŻNIEC, BLIŻNIĘTA

BZ